

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Olgy Trnkovej a členov senátu JUDr. Ladislava Górásza a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v právnej veci navrhovateľa **P.**, so sídlom v Ž., IČO : X., zastúpeného JUDr. I. O., advokátom vo Z., proti odporcom **1/ D. Š.**, bývajúcej v B., **2/ I. Š.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. Ľ. P., advokátkou v Ž., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7 C 89/2005, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. apríla 2013 sp. zn. 14 Co 119/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom z 5. júna 2009 č. k. 7 C 89/2005-117 určil, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti vedenej na LV č. X. Správou katastra Ž., pre k. ú. H. CKN parcely č. X. vo výmere X. m² je navrhovateľ a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Vychádzajúc z danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O. s. p.) mal za jednoznačne preukázané, že účastníkom kúpnej zmluvy uzavretej 21. júna 1994 (medzi kupujúcim X., t. j. právnym predchodcom navrhovateľa a predávajúcim H.), ktorej vklad bol povolený 8. septembra 1994 pod č. X.V., a na základe ktorej navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k špecifikovaným nehnuteľnostiam, bol účastníkom tohto dvojstranného právneho úkonu zrejmy predmet kúpy a predaja v súlade s geometrickým plánom č. X.. Hranica medzi spornými parcelami prebiehala tým spôsobom, že licovala so zadnou stranou budovy č. s. X. na CKN parcele č. X.. Konštatoval, že opačný postup by bol

značne nelogický, pretože by došlo k situácii, že navrhovateľ by nadobudol vlastnícke právo len k časti CKN parcely, na ktorej stála stavba č. s. X. a vystavil by sa tým spôsobom riziku, že by eventuálne v budúcnosti došlo k zakúpeniu pozemku pod stavbou iným subjektom. Súd mal za jednoznačne preukázané, že k chybnému zápisu a tým k vzniku duplicitného vlastníctva navrhovateľa a odporcov k novovytvorenej parcele CKN č. X. vo výmere X. m² došlo práve konaním odporcov, ktorí si dali vypracovať geometrický plán č. X., na základe ktorého novovytvorená CKN parcela č. X. následne vznikla. Genézu chybného zápisu uvádza jednak list G. a jednak posudok autorizovaného geodeta (č. I. 33 spisu). Poukázal na to, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, na základe ktorej nadobudol vlastníctvo navrhovateľ, došlo skôr, ako k uzatvoreniu následnej kúpnej zmluvy, na základe ktorej došlo k zápisu vlastníckeho práva v prospech odporcov a nepomerne skôr ako došlo k zápisu vlastníckeho práva odporcov k CKN parcele č. X. vo výmere X. m².

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie odporcov rozsudkom z 24. novembra 2009 sp. zn. 14 Co 254/2009 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom trovy prvostupňového konania vo výške 444 € a trovy odvolacieho konania vo výške 307,39 € na účet právnej zástupkyne v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval, že skutkové zistenia prvostupňového súdu sú dostačujúce a nebol daný dôvod na doplnenie alebo prehodnotenie vykonaného dokazovania. Uviedol, že medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ (jeho právny predchodca) pri uzatváraní kúpnej zmluvy z 21. júna 1994 kúpil od predávajúceho ako výlučného vlastníka nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území H., zapísané Správou katastra Ž. na LV č. X. so špecifikovanými parcelami – predmet kúpy uvedený v čl. I aj v čl. VII (návrh na vklad vlastníckeho práva) a takto bol zapísaný na právneho predchodcu navrhovateľa na LV č. X.. Z kúpnej zmluvy uzavretej 19. novembra 1994 medzi uvedenými predávajúcim a kupujúcimi je predmet kúpny vymedzený nehnuteľnosťou vedenou na LV č. X. pre k. ú. H. so špecifikovanými parcelami č. X.X. vo výmere X. m² – ostatná plocha a č. X. vo výmere X. m² – zastavaná plocha s postavenou nekolaudovanou budovou dielne a garáže špecifikovanou v čl. III zmluvy. Podľa čl. II zmluvy predávajúci predal uvedenú nehnuteľnosť (v celosti) do bezpodielového spoluvlastníctva odporcov (kupujúcim). Z posudku autorizovaného geodeta I. G. z 22. mája 2005 vyplýva, že pri vyhotovení geodetického plánu . S. bola nesprávne určená poloha stavieb na parcele č. X. a X. – budovy boli zle zamerané približne o 5 až 6 m bližšie smerom k parcele č. 2, chybná je teda len poloha budov. Odvolací súd nespochybnil úmysel navrhovateľa (právneho predchodcu) kúpiť

nehnutelnosti tak, aby bol vlastníkom celého pozemku pod zakúpenou stavbou. Predmetom sporu je však určenie, že navrhovateľ je vlastníkom novovytvorenej parcely č. X. vo výmere X. m², ku ktorej majú vlastnícke právo zapísané odporcovia. Z listov vlastníctva vyplýva, že navrhovateľ a odporcovia sú vlastníkmi takých parciel, ktorých druh a výmera zodpovedajú kúpny m zmluvám a ku ktorým na ich základe nadobudli vlastnícke právo kúpou (§ 132 Občianskeho zákonníka). Navrhovateľ parcelu č. X. nekupoval a úmysel kúpiť celý pozemok ako je zakreslený v geometrickom pláne vyhotovenom I. neznamena, že získal k nej vlastnícke právo. Naopak mal za nesporné, že odporcovia kúpili tie nehnuteľnosti, ktoré majú zapísané aj na príslušnom LV, vrátane parcely č. X. vo výmere X. m², a zaplatili za ne dohodnutú kúpnu cenu. Navrhovateľ nepreukázal, že je vlastníkom tejto spornej nehnuteľnosti a teda nepreukázal právny titul jej nadobudnutia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 23. februára 2011 sp. zn. 2 Cdo 61/2010 na dovolanie navrhovateľa rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Táto spočívala v tom, že krajský súd dospel k odlišnému skutkovému záveru týkajúcemu sa vlastníctva k spornej nehnuteľnosti bez toho, aby zopakoval, prípadne doplnil dokazovanie na okolnosti potrebné pre jednoznačný záver, kto je vlastníkom tejto nehnuteľnosti. Tým si nežadovážil rovnocenný zákonný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O. s. p., prečo boli jeho skutkové a na ne nadväzujúce právne závery týkajúce sa vlastníctva k sporenej nehnuteľnosti predčasné.

Krajský súd v Banskej Bystrici po doplnení dokazovania (v poradí druhým) rozsudkom z 9. apríla 2013 sp. zn. 14 Co 119/2011 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcom trovy konania vo výške 926,38 €, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 826,88 € a iné trovy 99,50 € na účet právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení opísal skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O. s. p.) a zopakoval záver vyslovený v jeho predchádzajúcom rozsudku. Teda, že aj napriek tomu, že nespochybňuje úmysel právneho predchodcu navrhovateľa kúpiť nehnuteľnosť tak, aby bol vlastníkom celého pozemku aj pod zakúpenou stavbou č. súp. X., ako ani jeho dobrú vieru v tom, že celý pozemok pod touto stavbou patrí do jeho vlastníctva, nemohlo byť jeho návrhu vyhovené. Predmetom návrhu bolo určenie, že navrhovateľ je vlastníkom novovytvorenej

parcely č. X. vo výmere X. m², ku ktorej majú vlastnícke právo zapísané odporcovia a ktoré potvrdzuje obsah oboch kúpnych zmlúv. Samotný úmysel navrhovateľa a ani jeho dobrá viera v tomto ešte nemôže mať za následok vznik vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti a rozhodnutie v tejto veci nemôžu mať relevantný význam ani názory geodetov, pracovníčky realitnej kancelárie vykonávajúcej dražbu alebo štatutárnej zástupkyne pôvodného navrhovateľa. Navrhovateľ svoje vlastnícke právo k novovytvorenej parcele č. X. odvodzuje od uzavretej kúpnej zmluvy svojho právneho predchodcu s predávajúcim a podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal svoje tvrdenie, že je vlastníkom aj predmetnej nehnuteľnosti. Pre vznik vlastníckeho práva k sporenej nehnuteľnosti nepreukázal žiadny právny titul a preto nemohol byť určený za jej vlastníka napriek existujúcemu naliehavému právnomu záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O. s. p.). Teda neunesol dôkazné bremeno v tomto smere. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a § 243d ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. nesprávnym právnym posúdením veci. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V plnom rozsahu sa stotožnil s názorom vysloveným prvostupňovým súdom. Uviedol, že predmetný návrh opieral o kúpu nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 21. júna 1994, ktorou jeho právny predchodca odkúpil od predávajúceho v nadväznosti na geometrický plán č. X. spornú nehnuteľnosť. Bolo nesporné, že v čase kúpy medzi účastníkmi zmluvy, okrem dokladov, ktoré boli vyhotovené pre uzavretie kúpnej zmluvy, aj samotnou obhliadkou v prírode, čo je predmetom kúpy, odkiaľ a pokiaľ sú nehnuteľnosti : pozemok a budova kupujú, kde v skutočnosti je hranica nadobúdaného pozemku. Treba vziať do úvahy najmä okolnosť, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy bolo nesporné a zřejmé, čo je predmetom kúpy, teda čo sa predáva, vôľa predávajúceho predat' a vôľa kupujúceho kúpiť presne vyhradený okruh vlastníctva. Poukázal na to, že odporcovia, ktorí sú zapísaní ako vlastníci parcely č. X. vo výmere X. m² na LV č. X. kupovali až následne vedľajšiu nehnuteľnosť – kúpnu zmluvou z 19. novembra 1994, boli teda riadne uzrozumení, ktorú nehnuteľnosť kupujú, kde sa v tom čase nachádzala hranica medzi obidvomi nehnuteľnosťami, obhliadli si skutočný stav a teda nemohli v dobrej viere kupovať aj to, čo bolo predmetom kúpy jeho právneho predchodcu. Samotné následné zistenie o vadnom geometrickom pláne nič nemení na tom, aká bola vôľa predávajúceho a kupujúceho pri kúpnej zmluve. Krajský súd sa podľa jeho názoru nevysporiadal so svedeckými výpoveďami konkrétnych svedkov a so skutočnosťou, že

odporcovia kupovali nehnuteľnosť až následne – kúpnu zmluvou z 19. novembra 1994, kde predmet kúpy bol jasne ohraničený medzi dvoma pozemkami a to pozemkom, ktorý kúpil on a ktorý kupovali odporcovia od predávajúceho a to konkrétne múrom nehnuteľnosti s. č. X.. Predávajúci im už nemohol predať to, čo predal jemu a netušili a ani nemohli tušiť, že došlo k zlému osadeniu a zameraniu budov na pozemkoch a boli uzrozumení s tým, že kupujú parcelu len po múr nehnuteľnosti s. č. X., kde bola určená a označená hranica predávajúcim medzi nehnuteľnosťami už v čase uzatvárania kúpnej zmluvy z 21. júna 1994.

Odporcovia navrhli dovolanie zamietnuť. Trvali na tom, že v žiadnom prípade nedošlo k duplicitnému vlastníctvu, navrhovateľ nikdy neodkúpil špecifikovanú parcelu CKN č. X., pretože na ňu nemá žiadnu kúpnu zmluvu a nikdy za ňu nezaplatil kúpnu cenu, nikdy nepodal návrh na vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností k tejto parcele a kataster mu nikdy k tejto parcele nezapísal vlastnícke právo. Navrhovateľ nemá žiaden právny titul, na základe ktorého by sa mohol dožadovať vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti – pôvodne časti parcely č. X.. Ak by došlo k omylu, t. j. kúpil menej pozemku ako mienil, mal podľa § 49a a § 40a/ Občianskeho zákonníka právo uplatniť relatívnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu voči predávajúcemu a nie voči susednému vlastníkovi. Navrhovateľ teda chybné odkúpil len X. m² z pôvodnej parcely č. X. a nikdy nedošlo k duplicitnému vlastníctvu navrhovateľa a odporcov. Navrhovateľ dlhodobo porušuje ich základné práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka, pretože nie sú oprávnení predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) proti rozsudku, ktorý možno napadnúť dovolaním (§ 238 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 241 ods. 2 O. s. p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale aj v dovolaní uplatnenými dôvodmi (§ 242 ods. 1 O. s. p.), obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej z uvedených väd dovolací súd nezistil.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak na ňu dovolanie nepoukazuje, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie iných procesných ustanovení upravujúcich postup v občianskom súdnom konaní. Ani existenciu takejto vady konania dovolací súd nezistil.

Navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Je nepochybné, že navrhovateľ svoj návrh na určenie vlastníckeho práva k spornej parcele č. X. vo výmere X. m², zapísanej na LV č. X. vyvodzuje z kúpnej zmluvy uzavretej 21. júna 1994 medzi jeho právnym predchodcom ako kupujúcim a H. ako predávajúcim v nadväznosti na geometrický plán č. X..

Z hľadiska skutkového stavu bolo v danej veci zistené, že 21. júna 1994 bola podľa § 588 a nasledujúcich ustanovení Občianskeho zákonníka uzavretá kúpna zmluva medzi H., so sídlom Ž. ako predávajúcim a X., so sídlom v B. ako kupujúcim (právnym predchodcom

navrhovateľa). Predmetom kúpy boli v zmluve vymedzené nehnuteľnosti, t. j. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. H., okres Ž. a zapísané v katastri nehnuteľností na Správe katastra Ž. na LV č. X. ako parc. č. X. ostatná plocha vo výmere X. m², parc. č. X. zast. plocha vo výmere X. m², stavba (sklad) č. s. X. stojaca na parc. č. X. a parc. č. X. ostatná plocha vo výmere X. m² ako novovytvorená parcela z pôvodnej parcely č. X. v pôvodnej výmere X. m², podľa geometrického plánu č. X., vyhotoveného geodetickou a kartografickou službou G. z 28. marca 1994, overeného 15. apríla 1994 pod č. X. pre k. ú. H., okres Ž. Súčasne s prechodom vlastníckeho práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam na kupujúceho prešlo aj právo užívania inžinierskych sietí, spevnených plôch a prísl. ako je popísané v znaleckom posudku zo 4. septembra 1993 a právo užívania dvoch telefónnych liniek pod č. X. a X.. Právo na uzavretie kúpnej zmluvy získal kupujúci príklepom na dražbe konanej 5. mája 1994 v Ž., ktorou sa realizovala likvidácia predávajúceho. V kúpnej zmluve špecifikovaný predmet kúpy bol uvedený aj v jej čl. VII – návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúceho a takto bol zapísaný aj pre kupujúceho – právneho predchodcu navrhovateľa – na LV č. X.. Vklad kúpnej zmluvy bol povolený Správou katastra Ž. 8. septembra 1994 pod číslom vkladového konania V X.. Následne 19. novembra 1994 bola podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka uzavretá kúpna zmluva č. X. medzi JUDr. M. S., správcom konkurznej podstaty H. ako predávajúcim a I. Š. (X. zomrel a jeho právnymi nástupcami sú označení odporcovia) a I. Š. ako kupujúcimi. Predmetom kúpy boli nehnuteľnosti špecifikované v čl. I, t. j. nehnuteľnosti vedené na LV č. X. pre kat. úz. H. – parc. č. X. vo výmere X. m² ako ostatná plocha a parc. č. X. vo výmere X. m² ako zastavaná plocha, na ktorej je postavená neskolaudovaná budova dielne a garáží. Kupujúci nehnuteľnosti kúpili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom kúpy boli podľa čl. III kúpnej zmluvy aj – neskolaudovaná stavba garáže a dielni so zabudovanou technológiou, vodovodná prípojka v dĺžke 230 bm (s 1/2 podielom), kanalizačná prípojka v dĺžke 256 bm (s 1/2 podielom), septik 54 m³ (v 1/2 podiele), spevnené plochy z panelov 2072 m², dažďová kanalizácia 80 bm. Nehnuteľnosti sú podľa čl. IV kúpnej zmluvy popísané v znaleckom posudku znalca V. J., K. pod č. X. zo 7. novembra 1994, ktorý je nedeliteľnou prílohou zmluvy. Kúpna cena predmetných nehnuteľností bola určená v sume 288 420 Sk (čl. VI zmluvy). Vklad tejto kúpnej zmluvy bol povolený Správou katastra Ž. 7. decembra 1994 pod č. vkladového konania V.. V roku 1996 kupujúcu (pôvodní odporcovia) dali vypracovať geometrický plán pod č. G., ktorým bola z pôvodnej CKN parcely č. X. vo výmere X. m² vytvorená – novovytvorená parcela č. X. vo výmere X. m². Takto bola parcela zapísaná aj do katastra nehnuteľností Banská Bystrica, Správa katastra Ž. na LV č. X. : majetková podstata parcely

registra „X“ evidované na katastrálnej mape ako parcely X. vo výmere X. m² – ostatná plocha, X. vo výmere X. m² – zastavaná plocha a X. vo výmere X. m² – ostatná plocha, t. j. spolu vo výmere X. m², titul nadobudnutia – kúpna zmluva č. X. V. z 19. novembra 1994. Pôvodný navrhovateľ (X. so sídlom v B.) kúpnu zmluvou uzavretou 20. mája 2008 predal nehnuteľnosti vymedzené v čl. I (predmet kúpy) ako a/ pozemky C-KN parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², C-KN parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², C-KN parc. č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m², b/ sklad súp. č. X. – sklad na C-KN parc. č. X. s príslušenstvom, vnútorným vybavením, vedľajšími stavbami a vonkajšími úpravami v celosti súčasnému navrhovateľovi (P.). Preto aj súd prvého stupňa uznesením zo 16. decembra 2008 č. k. 7 C 89/2005-105 pripustil zámenu účastníkov konania na strane navrhovateľa (§ 92 ods. 2, 3 O. s. p.). Okresný úrad – katastrálny odbor v Ž. ako príslušný správny orgán rozhodnutím z 12. októbra 2000 č. X. konanie vo veci návrhu na opravu chyby katastrálneho operátu (u nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území H. zapísaných na LV č. X. a č. 2001 z dôvodu nesúladu medzi priebehom hranice pozemkov parc. č. KNC X., X., X., X.) zastavil, lebo nezistil žiaden rozpor medzi údajmi vo verejných listinách a technických podkladoch predložených na zápis do súboru geodetických a popisných informácií katastra s údajmi vedenými v operáte katastra nehnuteľností. Z posudku autorizovaného geodeta (I. G.) z 23. mája 2005 vyplýva, že pri vyhotovení geodetického plánu I. S. bola nesprávne určená poloha stavieb na parc. č. X. a X., budovy boli zle zamerané približne o 5 až 6 m bližšie smerom k parcele č. 2 a že z údajov katastra prevzatý obvod parc. č. X. je správny, chybná je poloha budov.

Z takto zisteného skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ a (pôvodní) odporcovia sú vedení (na listoch vlastníctva) ako vlastníci nehnuteľností s takými výmerami a s takými druhmi pozemkov, ako boli ako predmet kúpy uvedené a špecifikované v kúpnych zmluvách z 21. júna 1994 a z 19. novembra 1994, a za ktoré aj zaplatili kúpnu cenu v kúpnych zmluvách dohodnutú. Navrhovateľ teda nepreukázal žiadny právny titul, na základe ktorého by nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej určenia vlastníckeho práva sa svojím návrhom domáhal, ako správne uzavrel odvolací súd. Tento aj správne konštatoval, že úmysel právneho predchodcu navrhovateľa kúpiť celý pozemok tak, ako bol mylne zakreslený v geometrickom pláne vyhotovenom I. (aby bol vlastníkom pozemku pod zakúpenou stavbou) neznamena, že navrhovateľ k predmetnej nehnuteľnosti vlastnícke právo nadobudol, keď je nesporné, že (pôvodní) odporcovia nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam s vymedzeným druhom pozemkov a rozsahom

ich výmery (t. j. aj k nehnuteľnosti zapísanej ako parc. č. X. vo výmere X. m²) na základe kúpnej zmluvy z 19. novembra 1994.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že navrhovateľ neopodstatnene napadol rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní procesne úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo trovy dovolacieho konania v zákonom určenej lehote nešpecifikovali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. novembra 2014

JUDr. Oľga Trnková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová